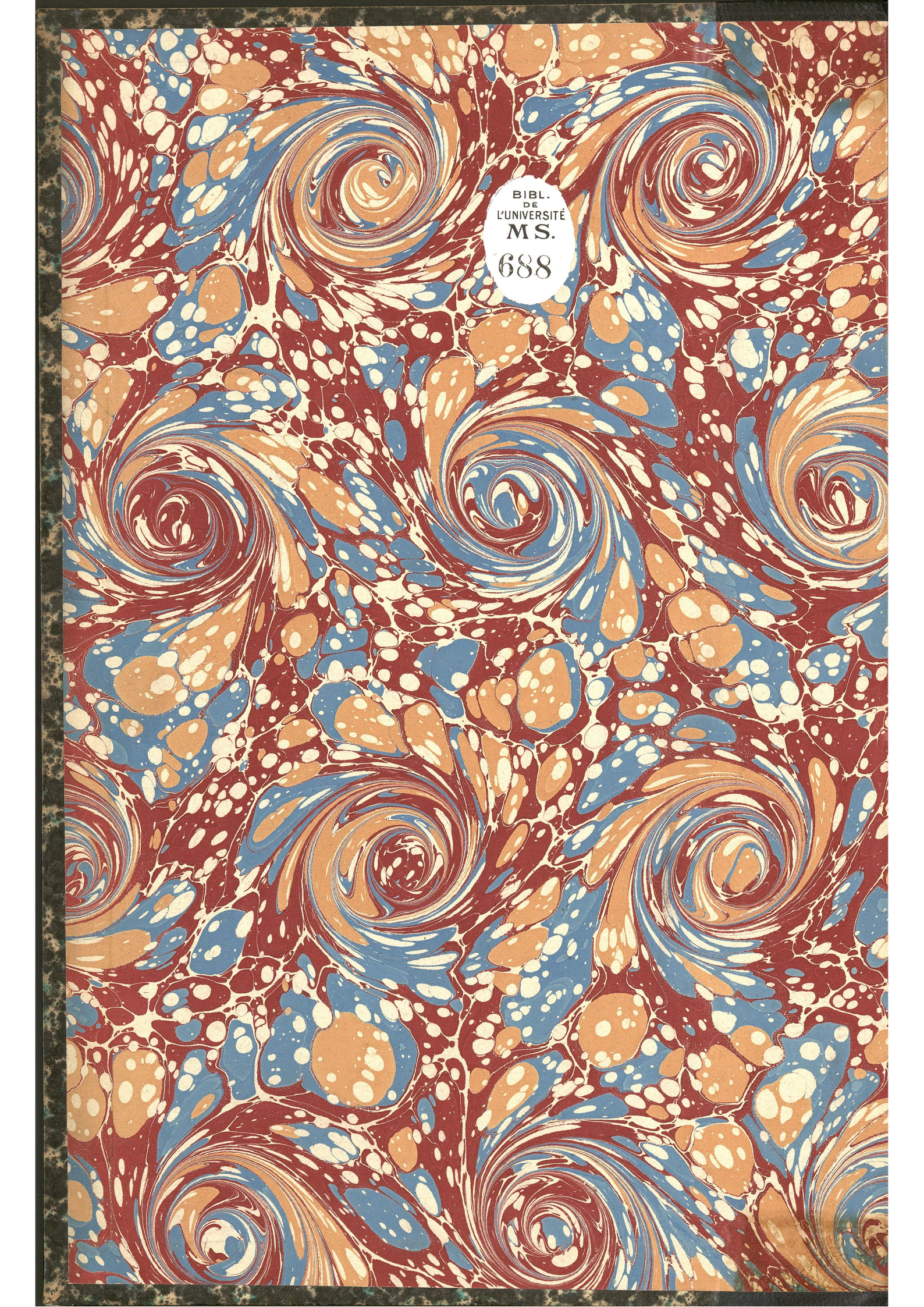

BIBLIOTHEQUE DE L'UNIVERSITE

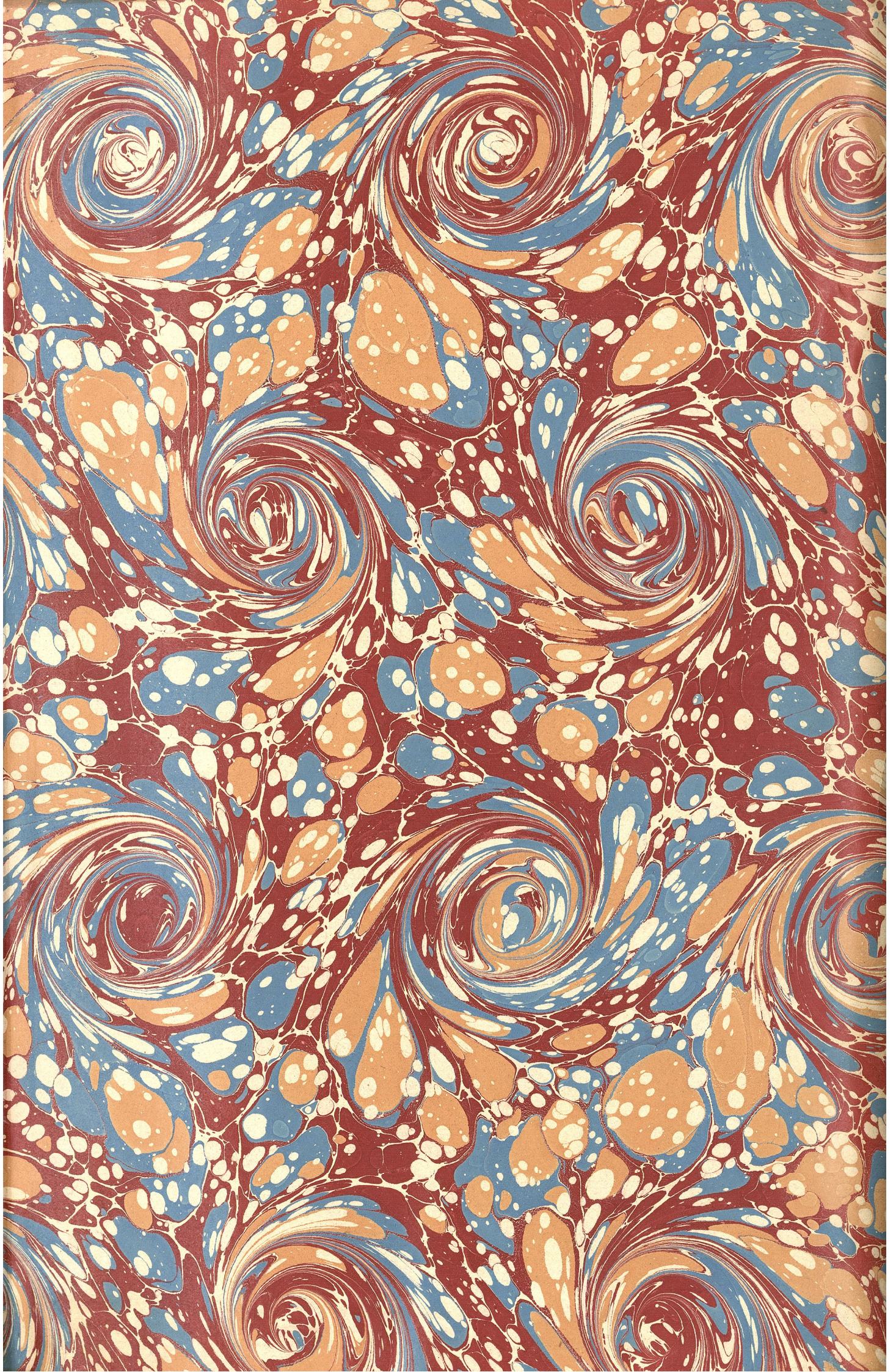
FACULTE
DE
THEOLOGIE
DE PARIS
—
THESES

BIBL.
DE
L'UNIVERSITE
MS.
688

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.

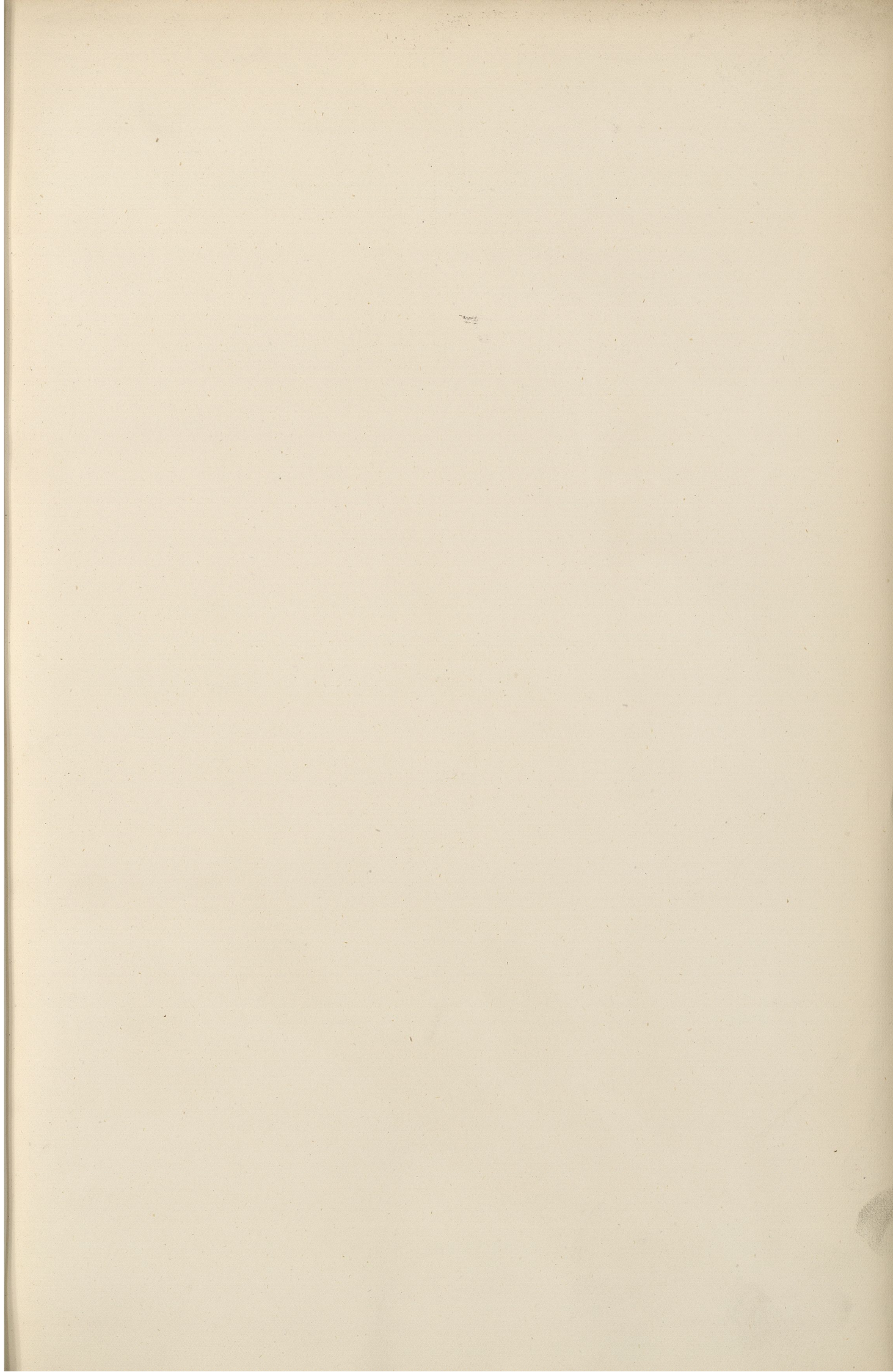
688

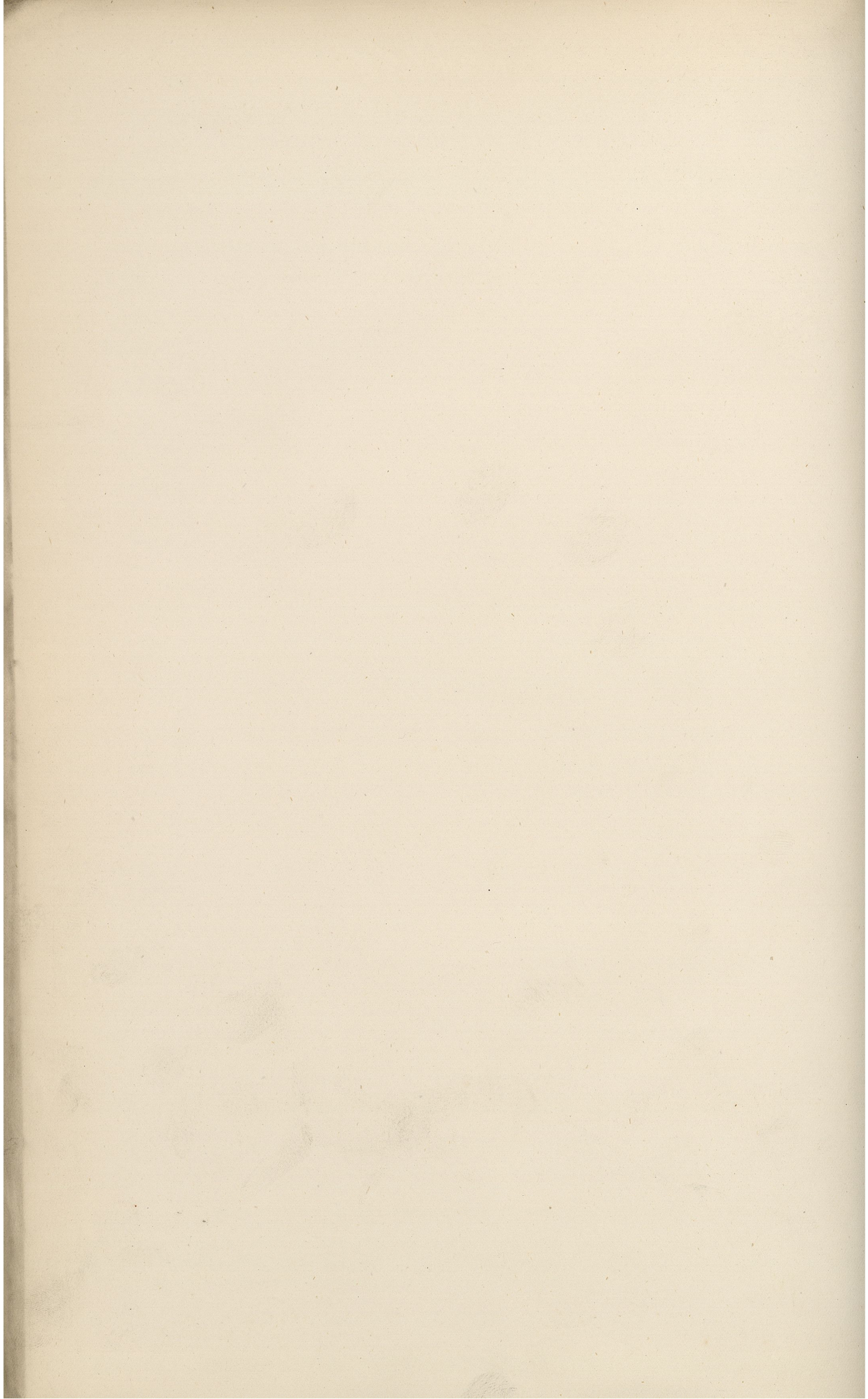

Volume de 274 feuillets
(moins 12, 28, 45, 84, 210, 211, 243, 244)

20 juin 1912

(collat)

Hanc thesion eadem facultate dnm
theologicis Parisiis propugnabit Augustus presbyter

Missa Peruenit ad proprium sacrificium.

Ad thesion comprobendam, in primis Verificandissimum
Argumentum, definitio veritatis Ecclesie in concilio Tridentino
Constitutae. quam definitio nem his verbis audit sacrosancta
Synodus: "Nemo dicat in missa non offerri Deo Verum
sac proprium sacrificium. anathema sit." Thesis ergo
nostra fundatur ~~in~~ fide Catholica. nunc autem inquirendum est
quibusnam monumentis nitatur tum scriptura sacra, tum traditio,
Cum enim Veritas aliqua, cuius ab ecclesia proponatur credenda,
tum ex scriptura, tum ex traditione, tum ex duplici fonte
eruat.

Multiplicia ex scriptura sacra in gratiam Veritatis
nostrae proferuntur argumenta.

Primum apud Malactiam legitur: "non est michi voluntas in
Vobis, sicut Dominus exercituum, et manus non surripiam de
manu Vestra. ab ortu enim vestro arguam decus vestrum, magnum
est nomen meum in gentibus, et in omni loco sacrificatur et
offertur nomini meo oblatio abunda, igitur magnum est nomen
meum in gentibus, sicut Dominus exercituum." Unde sic argumentari

Sic: in textu attato aliquo, promittatur sacrificium:
hoc est sacrificium V. Aaronis, V. Crucis, V. bonorum operum,
V. Missae. Alia hypothesis excogitari non potest. Atqui
haec priora diu neguerunt. non sacrificium Aaronis; Deus
enim firmo Voluntate iudicio sicut manus ab eis non suscipiuntur
esse, prout quae eorum sacrificium regitur ut alio locum erat
Iudaei vero per Aaronis sacrificium non offerri debet in omni

homo nec a gentibus. Ergo Repetitum manet; 2o non cuius
sacrificium; hoc quippe non in omni loco offertur sed in uno
tantum, et quidem uno offertur. 3o non bonorum operum
sacrificium imperfectum; quod enim ab origine iudicis et omnibus
offerri conceptum erat potius ab omnibus offerri debuit. hoc
aliud nunquam vocatur sacrificium sine addito v.g.
iustitie, laudis aut alterius virtutis, nec in deo Verariorum
Veritatis cui proposit oblatio manet, si quidem in eis omnes
actus humani sunt in se mali. Ergo Nunc sacrificium
illud est quod a propheta promittitur. quod Verò dicitur
sacrificium simpliciter nec confundi potest cum sacrificio bonorum
operum imperfecto. Verum est ac proprie dictum sacrificium.
At qui ita de Missa promittitur in textu allato. ergo
Missa Verum est ac proprie dictum sacrificium. Hanc
Malachie interpretationem confirmant St-Patres inter
quos cum sit St-Iustinus, doctrina nostra testis integerrimus
"Deus is, inquit, quod in omnibus a nobis gentibus offeruntur
sacrificia, hoc est de pane Eucharistia et de populo similiter
Eucharistia, jam tunc promittit Malachias 11. Malach. cum tryp.
interpretando autem Malachie prophetiam de Missa patet
+ b. Iustinum loqui tantum de sacrificiis simpliciter ac proprie
et vero et perfecto sacrificio. Aliud si positorum de
Missis loquatur propheta, ex dictis superioribus sequitur eam
Verum ac proprie dictum sacrificium. -- Ergo St-Patris
nostra Confirmatur argumentatio.

112 aliud argumentum ex iura institutione Eucharistie
adduntur. Hec sunt verba lucæ Verbo institutionis: "hoc est
Corpus meum quod pro vobis datur; hic est calix, novum
testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur, Effunditur
ut sit. erectum textu græco. ... Beato Lucæ atque Evangelistæ
et etiam Paulus quodam Substitutionem sensus censuerunt.
Huic argumentum. Christus Verum perfectum sacrificium
Deo eterno sub speciebus panis et vini seipsum offerendo.
Atque sacrificium Nunc est a quo sit Christus et ab
apostolis eorumque successoribus in sacerdotio faciendum
ex mandatis Verbis: "hoc facite in meam commemorationem
" Minor constat, nam et inter Verbis allatis ascriptum
aut etiam Communi traditioni defuntione, nec Thesis specialis
hic constitui potest ac illam omnibus multis comprobantur

110. *St. Cyrillus hieros.* 11. Secund benignum asserimus ut
emittat Spiritum sanctum super dona proposita, ut
faciat quidem panem corpus christi, Vinum vero sanguinem
christi; omni uero cum quocumque attigerit spiritus sanctus,
id sanctificationem et transmutationem, postquam vero perfectum
est sacrificium, incrementis cultus, super illam propitiationis
hostiam obsecramus. Secum pro communi ecclesiarum pace, pro
recta mundi compositione, pro imperatoribus, pro militibus et
sociis, ... uniuersim pro omnibus qui opem indigent, precamur nos
omnes et hanc Victimam offerimus. 11. *Cathec.* XXIII. 11. ...

Item vero in textu allato plura dogmata occurrunt;
et nostrum autem scopum sufficit clare realem praesentiam
exprimi et Verum sacrificium. atque hoc duo constant: 1°
panis et Vinum sanctificantur et transmutantur in corpus et
sanguinem christi. Hoc e textu allato eruitur de Verbo ad Verbum.
Est ergo praesentia realis contra sacramentarios. 2° transmutatione
facta, id est sacrificium perfectum, id est hostia propitiatoria,
id est Victimam; hoc etiam e textu allato eruitur de Verbo ad
Verbum. ergo e textu praedicto contra omnes aduersarios
probatum hinc ubique Verum peragi ad proprie dictum
sacrificium.

110. *St. Ambrosius:* 11. quando sacrificamur, christus dicitur,
christus immolatur; et cum pascha nostrum immolatus est
christus. 11. *Com. in luc.* 11. ergo in sacrificio ubique christus
realiter presens immolatur, id est ergo Verum sacrificium.
110. *St. Chrysostomus:* 11. super sacram mentem christus
occidit. 11. *hom. XIV. ad antioch.* ... ceterum christus
realiter presens, in actu Victimae et immolationis, super
altare occidit, pascit. ergo in ubique Verum perfectum
sacrificium.

110. *St. Augustinus:* 11. ipse christus offerens ipse est
oblatus, cuius rei sacramentum quotidianum esse loquitur
in ecclesia sacrificium. huius Veri sacrificii multiplicia
variaque signa erant, sacrificia praeca sanctorum, cum
hoc unum per multa figuraretur; hinc summo quoque
sacrificio, acuta falsa sacrificia cesserunt. 10. *lib. X. de
ciuit. Dei.* ... unde sic: christus ipse in sacrificio
ubi offerens, ipse est oblatus. ex textu allato patet.
cetero ergo praesentia realis quam negare dicit pars eorum qui
sacrificium rejiciunt. sacrificium vero illud ubique

in eodem textu dicitur Verum, summum Verum, et
sacrificium. ergo in Missa Verum reperitur ac proprie
dictum sacrificium.

alii textus offerri possunt Venerandis aut Charissimis nominibus
iis scripti, origenis scilicet, Eusebii, Gregorii Nazianzeni,
Leonis Magni, Prudentii, Ambrosii, Hieronymi, Optati
Milevitani, Basilii Magni, Gregorii Nysseni, Epiphani,
Hecumenii, Cyrilli Alexandrini, Theodori, Iulgentii,
Cassiani verbanensis, Gregorii Magni, Isidori hispalensis,
Iohannis Damasceni . . .

nobis vero tanta disquisitione opus non est. fatetur enim
ad Verum omnes sanctos patres scriptosque ecclesiasticos pro nobis
mitare nostramque doctrinam veraciter propugnare,

ipse Andriæ Lutherus in Celestino de castitate babylonica
libello: "Tertia castitas huius sacramenti est, longe impiorum
et abusus, quo statum est, ut nihil fieri sit ad id in ecclesia receptum
et magis persuasum, quam Missam esse opus bonum et sacrificium,
Nam ad id et quod forte sit impossibile est illi aggredi, ut quod
tanta sanctorum firmitate, omniumque consensu probata, sic
insiderit, et necesse sit maiorem partem librorum quod ad id
requant, et penè universam ecclesiam faciem tolli. Tunc
penitusque aliud genus Communionis induci . . .

Quid ergo ad concilium et auctoritates patrum? . . . respondet:

quod, Missam concedere sacrificium esse. . . Lutherum

ergo, qui non fuit conditionis alicuius, Quod unus agnoscat

Missam ab omnibus patribus haberi simulque teneri et Verum

sacrificium, quod Concilium res ardua est, fieri impossibile.

De auctoritate Patrum firmissimas atque inextinguibiles,

qui respondet Reformator Superbia obreptus? . . . si

nihil habet quod dicatur tutius esse omnia negare quam

Missam concedere sacrificium esse. ergo profus in

negationem totius christianismi prolaberetur Lutherus

aut etiam in scepticismum absolutum quam patribus, qui

in orbe universo erant doctrinam et pietate, consentire

hanc insanam pertinaciam minime sacrificii Missæ Veritas

obest. Sed prodit in lucem maximam. Ut enim iniquum

illud angustissimum sacrificium ipse fatetur de exurgere ad hunc

contra omnes. . . fatetur adhuc Lutherus, inter reformatores XVI

54
Santi audientissimi, Concilia nostra de Sacrificio ~~testimonia~~
trahi. Jam vero quaedam conciliorum Verba hic subiungere.
10. concilium nicenum 1um prohibet ut Diaconi communionem
presbyteris distribuunt " eo quod nec canon, nec conventus
tradidit ut qui offerendi potestatem non habent, eis qui
offerunt sicut corpus christi... unde dicit: ex concilio
niceno, qui offerunt, s. Verborum consecrationis, corpus
Christi offerunt; atqui in ea actione Verum induitur
Sacrificium. nam dicit minister agens in victimam per Verba
Consecrationis, dicit Ecce Victimam corpus sicut Christi
et etiam sanguis, dicit ipso Verba oblatio, quam aliunde
expressis Verbis nominat Diacono sancta Synodus... nam ad
essentiam Veri Sacrificii absolute requiritur Victimam offerenda
et actio offerentis et ea Victimam ad Sacrificium determinatur.
Ad ubi haec duo sunt, ut in presenti casu, jam habetur
quidquid ad ~~essentiam~~ Verum Sacrificium requiritur; insuper
ex Concilio niceno patet adhuc participationem Victimae
perficere. Ergo sub omni respectu Verum in Missa
perficitur Sacrificium.

110. Conc. gen. Ephesinense haec de Sacrificio Missae profert. "
Sacrificium Veri Sacrificium in cruentumque in culinis Sacrificium
peragimus " unde sic: Sacrificium sine edito s. g. fustis,
habet aut alterius Obis, est Verum Sacrificium. atqui ita
Veri Sacrificium Missae a quo Diacono sancta Synodus. ergo...
parvi refert quod a concilio dicatur Sacrificium in cruentum;
nam hoc ab Ecclia Sacrificium Missae hoc verbo illustratur;
et tamen omnibus constat etiam in credulis Ecclesiam hanc
docere in Missa Verum peragi Sacrificium. Ergo
manet integra nostra de Textu Ephesino argumentatio...
110 Conc. Chalcedonense Missam Obis terribile et in cruentum
Sacrificium. eorum argumentatio institui possit ac superius...

...
alia testimonia conciliorum protulimus, sed istam discursum
necesse est protrahere. nam Lutherus, et Divinus, alique
protestantes non pauci et quidam doctissimi concilia statuerunt
nobis esse consentanea. quod vero agnoscent protestantes nobis
in fensuram, a fortiori agnoscent debet quilibet homo, si a tanto
et aequo animo, conciliorum auctoritate Patrumque opera tenet
perlegere. Ergo constat ex conciliorum et Patrum testimonio
in Ecclesia Missa Verum perfi Sacrificium.
in gratiam doctrinae nostrae invocari etiam posset

liturgiarum auctoritas quae ab antiquissimis temporibus
invaluerunt, sive in ecclesiis orientalibus, sive in ecclesiis occidentalis.
Primum enim Missae sacrificium palam exprimitur in liturgiis
s. Jacobi et s. Basilii et s. Chrysostomi in aliis quae
oriente perhibentur, nec non in liturgia Romana, Mozarabica,
gallicana simulque in ceteris quae vixerunt aut videntur
populos qui nomine Christiano gloriantur vel protestantibus
consentiant. ita Dionysius... Theodorus... Arundus... alii.
Atqui non omnium liturgiarum in gratiam nostrae doctrinae
invaluit propterea argumentum, quod concessi non posse patet
ipse Lutherus cum dicit: « necesse est prae universae ecclesiae
sacramenti tolli et mutari proutque aliud genus caeremoniarum
induci... si nihil habetur quod dicatur ad istud argumentum,
tunc est omnia negare quam Missam concedere esse sacrificium
ergo, si Vis nobis miserissimus atque antiquarum rerum perit
Concedat omnes liturgias nostrae doctrinae abundanter servare
eamque simpliciter statui, a partibus ceteris omnes, quiunque sunt,
hoc nobis concedere debeant. Atque, si quis dicit ista pertine
ad doctrinam et ad testimonium illud tractatum atque obviatum
non cessat oppugnare, contra eos exurgit praescriptio argumenti
et ex eo quod in P. Chelso recitatum de quibus propro nobis dicitur.
Cum in dogma Dei Missae sacrificii insurrexerunt Lutherus
et Calvinus, prout istud tenebat universalis ecclesia, graecis et
orientalibus nequa enim exopta. patet ex protestantibus ipsa
resistentia eorum quod damnatione in Tridentino concilio fulminata
patet etiam ex damnatione a Concilio Constantiensi postea facta
Calvinis ex illius Lucarum qui Calvinis tantum error ad dicebatur.
Atqui Reserior dogma, de quo fit sermo, semper tenet.
Vel enim semper tenet, Vel semper tenet, semper tenet.
atque postea dicitur nequit. Si enim in eum temporis introductum
fuisset istud dogma, non fieri non potuisset et a tempore concilii
Tridentini in quo graeci et latini sibi consenserunt quod Calvi
Missae sacrificii existentiam, testem merito ad Amicos. Ergo
tunc temporis nostram doctrinam ecclesia tenebat universalem.
autem vero fuit ab hominibus introducta? Si quidem hoc
et tunc potuisset, Vel a tempore graecorum schismatis, Vel a tunc
atque mentem dicit potest. non prout. nam a tempore schismatis
fuerunt latini et graeci sibi in se invicem maxime contrarii. atque, si
dogma de quo sermo nunc habemus, a primis fuit et auctoritatem
ab aliis respectum est et vice versa. ergo non prout.

3
alterum Vero Vini nequit. nam Vt in eo Patro factum
a tempore celeberrimorum hereticos Chama, Vg. Eutychetis,
Nestorii, Vt autem. porro neutrum etiam Vini potest.
non sum. nam adhuc Vini pressum in Asia et Eutychiani
et Nestoriani qui, postea ritus antiquis vicinis, Perum in Syria
Oriunt de offerre sacrificium. porro istud Vinea a tempore
separationis non hauerunt a Peria ecclesia quae atque fuit
~~Patro~~ istis odiosa. Ecclesiam pariter Vini nequit istud Vinea
prosumptis ab hereticis quos Vinea erat. Ergo a tempore
Eutychetis et Nestorii ecclesia non fuit introducta doctrina.
ergo non sum. alterum autem nequit. nam si a
tempore apostolorum et Christi ad Nestorium et Eutychetem
introductum esset istud sacrificium, Vt dubitō Vt
persecutionis. porro neutrum Vini potest. nam dubitō... impossibile
est enim hoc partum esse, nullo pastore aut fidei reclamante.
impossibile est, inquam, ut volentes hoc hominibus more,
Perumque, ingenio quod Vini peris dubitō proderent illisque
memoria pietatis amentis hominum euerit. non ita
Cecidit memoria arii aliorumque celeberrimorum. ergo 1°
non dubitō intrinsecus... non 11°, sicut persecutionis... nam
ex precepto S. Pauli, maxime curae pastores depositum
fidei, sive traditum fuisse per litteras, sive per sermonem,
custodiunt heresyne eradicatione amabantur, ubi istam
in euentum accipere debebant. huiusmodi testis est
hoc hereticorum in primis temporibus Vinea. ex altera
parte fideles in doctrina Christi et apostolorum unanimi Perati,
non semel contra hereses nascentes conchamul erant. ad
illud comprobantur plurima facta et quidem in euentu
offerri possent. Licet etiam testificum tam positum
non esset, impossibile esset hoc homines ingenio et more
diveris deceptores circa Vinea eius obiectum
proxim quo fidem am Perum traheret. alium d quomodo
Christiani qui apostoli aut eorum successoribus immediatis
erant proximi, peruenire habuerunt eandem doctrinam a Christo
Perire, si res Peria non Perisset, ita et eoque animo a Paganis
et aliorum de anthropophagis appellari. ergo 11° non fuit
persecutionis introductum Perum Vinea sacrificium; alium d ne
dubitō... ergo Ecclesia ab apostolis et a Christo illud Perper
tenuit; ergo sua possessione Perturbari nequit. nam ad
illud efficiendum offerri deberent ad Perari testimonio contraria
et quidem in concupis. Peruenire talia contra nos offerantur,

Quod Verariorum plures Librorum Testis nobis consentiant
fatenturque Clarissimis Vocabulorum momentis confirmari atque
obsequari nostram de sacrificio Protestamus.

Inter ceteros Leibnitius hoc de augustissimo Tartaro
sacrificio asserere perhibet: "res oblata sive Victimam aut
hostiam est ipse Christus cum caro et sanguis subsistentia
Symbolorum, utique immolationis atque libamenti officium
subit, nec Video quid deest hic ad Veram sacrificii rationem...
mirabili enim ratione fit quod Christus in hoc Sacramento, quatenus
Causa ratio fit, de nobis semper et redeamus, semper deum offerri
possit, eoque modo perpetuam efficaciam sui primae oblationis
que in Ceu facta est, representet atque obsequiet." Syst. theol.
alter Vir protestans, nobis tempore proximo et et vicino quibus
insignitus, cum aperta fressu Verba de sacrificio Nostro legimus,
Hoc pro Choro in gratiam Viribus protulit Testimonia in certum
est et proinde aliosque Patrumque scripta habemus, tam
eorum qui Obierunt apostolos, quam eorum qui immediati ipsis successerunt
Spectamus Eucharistiam Velut sacrificium vel De Regis et oblationis
Deo Patri... ceterum hoc Verbum non est Verbum minus
ecclesie Vel peculiaris Doctoris, sed erat doctrina et praxis
ecclesie universalis. Quibus enim accipere et oblationis,
apostoli Viri a Christo. est quod et proinde videtur,
quod et Ignatius et Justinus nos docuerunt ante ipsum, quod
Irenaeus et Cyprianus nos docuerunt post. Dubitari
non potest quin ea doctrina non sit doctrina apostolorum et
oporteat eam tenere, licet non habetur aliquid testimonium
Scripturae ad eam confirmandam; sed non desunt scripturae
testimonia de probando sacrificio Eucharistiae...

ut inquit, prosequitur huiusmodi auctor, quoniam plures protestantes
doctores cognoverunt circa hoc primum Veram doctrinam ecclesie
apostolicam et errorem Lutheri et Calvinii, omnes convulsi possunt
ad resolutionem adduci magis et distine hunc sapientem
honorem, qui ei debetur. Et ab hoc restituerent unum sacramentum
liturgiarum quas male rejecerunt, et in quibus videtur part et
quo Deo offerri debet hoc sanctum sacrificium. 11.

hec quidem testimonia, quoniam per se longius distantur, de quo
nostro mihi ab illo innotuit. Sed cum tanti ponderis plene
Verbis obsequantur argumentum pro prescriptione seu possessione
tam auctoritatis liturgiarum et conciliorum et sanctorum
Patrum... ergo a primo ad ultimum ex auctoritate
traditionis Conficitur Nihil enim Verum ac proprium dictum

Sacrificium esse Aliud dē dem extrinsecus scriptura sacra,
Ergo manet fundamentis incorrupta definitio Ecclesie
Catholica in concilio Tridentino condita. 59

maius mihi quodammodo dē autem necessario notanda ut
argumenta quibus firmata est thesis, non obstant
Variā theologorum opinione de ratione formalis sacrificii,
maneat integra atque libera. Theologi quidem multis
locis interpretationem de Sacrificio hinc trahunt
quod superius dicta est. Tum scriptura sacra, tum
traditionis eorumque consensus, unicuique attendenti,
maximi ponderis esse dicitur. Cum vero non sibi
Consentiant in determinanda ratione formalis sacrificii
in eis spectati, eo ipso de formalis sacrificii hinc
ratione alii aliam amphibiunt contrariam.
multi et quidem numero maiores formalem sacrificii in appetati
rationem ponunt in immutatione Victimae oblate respondē
sequens ab eis propter sacrificii definitio: «oblato rei
recognitionis et Deo facta per legitimum ministrum et
recognitionem supernam quo in omnes Creaturas dominatus,
que ritu mystico consecratur et immolatur.». Si autem
de Sacrificio hinc applicatur definitio, Victimae immutatio
necesse requirit nisi in preparationem in cruce sanguinis et
Corporis Christi que fit per duarum specierum distinctionem
consecrationem. Etiam, si Verborum consecrationis Verbum
probatorum, Corpus Christi tantum constituitur sub specie panis,
Sanguis vero sub specie vini. nam, ut ait ille Thomas, Verba
consecrationis et tantum producant quod significant. Attamen
Corpus et Sanguis Christi per concomitantiam sub utraque
specie constituitur. Christus enim Vultus non potest accipiendi
ubi est Corpus, ibi est Sanguis simul cum anima et Divinitate.
in eo autem statu, ubi consecrationis, Christus constituitur,
actiones ab organis humanis pendentes exercere nequit, nisi constrictis
Sacramenti regulari deroget. ergo ad est aliqua immutatio Victimae
vix mystica immolatio que de Sacrificio in cruce tantum omnino
sufficit.

Alii vero quibus preest Doctissimus Vazquez, negant
rei oblate immutationem esse de ratione formalis sacrificii

omnibus rationem ponunt in significatio ne omnipotentia
Dei sanctis Vita et mortis, hoc sacrificium & definitionem
tradentes: 1. sacrificium est actus existens in re quod perficitur
cum sanctorum Vita et mortis. 2. quod posita definitione
distinguit Vargues sacrificium absolutum quod perficitur
sine relatione ad aliud, v.g. matatio pedum, sacrificium
crucis, et sacrificium relativum quod non est sacrificium
nisi Virtute offerens ad quod refertur, v.g. sacrificium
Abisso. Sic Princeps prosequitur datus auctor.
in sacrificio absoluto, ex parte materiae, necessario
requiritur immutatio rei oblatae, non item vero in sacrificio
relativo seu commemorativo. ad hunc enim formalem rationem
sufficit immutatio quae in sacrificio absoluto prociit.
nam relativum sacrificium ad absolutum refertur quod
exhibet et commemorat. Dū per virtutem utriusque
speciei consecrationem Christus ipse promus distinetur oblique
reali dū immutatione, attamen ut Victimam. Per hanc
enim hostiam veluti immolata presentiam, Deus ut Vita
et mortis auctor, colitur in quo vera sacrificii ratio
consistit. cum vero hanc mysticā immutatione, Christus
ipse exhibet sacrificium quod reali sanguinis
effusione in cruce consummat. attamen absolute
videndum est ad sacrificium Dei nominis requiri presentiam
rei oblatae nec signum rei sufficere obsequium non digne
sacrificium sed sacrificii imago. Ergo ex Varguesio
quo requiruntur et sufficiunt, ut exprimitur Veritas
sacrificii Abisso, reali vellet presentia et representatio
sacrificii. ex Virtute quam plures Theologi patres
sancti dunt. Viam iterum fructuosa tunc ad effectum
et Patrum explananda, tunc ad errores de Variis
Causis eruditorum

nam Però ad maiorem firmiter stabilitatem. *60*
proceditur.

Primum hoc tempore sacrificium a Christo esse oblatum
negare non possumus. hic enim omnia occurrunt quae de
sacrificio Perum pertinent, benedictio scilicet, actio gratiarum
Oratio largitio omnium bonorum facta, fractio et divisio
partium, separatio sanguinis a corpore vinum reale,
Elastica mystica, quae ad Perum sacrificium sine dubio
sufficit, et denique participatio quae maxime in sacrificiis
sacris locum habet. ... ergo Christus Perum perficit sacrificium
in ultima Cena ... ita Proim Theologus facultate
Parisensi. De re sacramentaria ... ex minore autem
Constat Christum manus apostolorum coramque in sacerdotio
sacrosanctis ut Perum facerent sacrificium. ergo in Missa
110. hoc Verba beati Pauli: *Vt ad cor!* subat nullam referen-
tiam ab idolorum cultura ... Ceterum benedictio vis, unum
participatio corporis Domini est ... quid ergo? Nemo quidem
vult immolatum sit aliquis? ... Sed quod immolant ex autis,
Demoniis immolant, et non Deo. nobis autem ut socios fieri
Demoniis, non potestis calicem Domini bibere et calicem
Demoniis, non potestis participes mensae Domini esse et
et mensae Demoniis. ... alia Però in epist. ad hebr. ...
habemus altare De quo Deo non habent potestatem aequi-
tabernaculo Deservunt.

Hinc multiplex excipitur argumentum.
1. Comparatio nam instituit apostolus mensam inter
Domini et mensam gentium *et* Perum; et qui per
mensam gentium et Perum altare autelligitur in quo
victima immolabantur; ergo per mensam Christi altare
significatur in quo Christus aeterno Patri immolatur ...
2. ex apostolo, eo modo factis accipiunt corpus Christi mensa
quo gentes et Iudei a suis altaribus hostias ducunt
atque hostias illis communicabant, per sacrificium aut oblatio-
nem et consecrationem; item ergo faciunt Christiani, atque Deo
Però et aeterno sacrificio in Eucharistia perfunguntur ...
3. Confert apostolus societatem Perum cum Christo,
societati gentium cum Deo; quoniam ad idem ergo gentes
et oblatio rei erant, eo quod Deorum profanis altaribus
victimis quae communicarent, ita a contrario Christiani
oblationi Christi communicando, Perum Peritatem

et Patriam Deo exhibent. . . igitur a primo ad ultimum
ex autoritate scripturae confirmata Eucharistiam ecclesia esse
Christianam Verum ac proprie dictum sacrificium. . .

Ad thesimum firmius constituendam addit etiam traditio
cujus variis ramos perbustandos non separatim curamus.
Videmus enim et Patrum, Conciliorum atque liturgiarum
una vox est, una sententia est in his, Deo patri Verum
offerri sacrificium.

et Patres tam antiquissimi, tam celeberrimi, his verbis
in laudem nostram fortissimam.

10. et Justinus: "De nostris Verò gustamus, inquit, quod
in omni loco offeruntur sacrificiis, hoc est panem Eucharistiae
et poculo similiter Eucharistiae, prout tunc locutus est dicit
Maschias, non quidem glorificare nosmetipsos, sed autem
profanare et dialog. cum tryph. 11. unde dicit: Eucharistia
a beato Justinio sacrificium sine oblatione obatur, insuper ostendit
ut suprema Dei glorificatio. Atqui sacrificium sine oblatione
Dei sacrificium simpliciter aut sacrificium quo potestas Dei
suprema in omnes creaturas habenda agnoscitur, Verum est
ac proprie dictum sacrificium. Ergo in tanto altare
constat in Nova Deo oblatione Verum offerri sacrificium.

110. et Cyprianus: "quo magis sacerdos Dei summi, quam
Dominus noster Jesus Christus qui sacrificium Deo patri
obtulit, et obtulit hoc idem quod Melchisedech obtulit,
id est panem et Vinum, summe scilicet corpus et sanguinem, . . .
nam si Jesus Christus, Dominus et Deus noster, ipse est
sacerdos Dei sacerdos, et sacrificium ipsum summi
obtulit, et hoc fieri in omni commemorationem praecepit,
utique illi sacerdos vice Christi Veri fungitur, id quod
Christus fuit, imitatur, et sacrificium Verum et summu
tunc in ecclesia Deo Patri offert 11. epist. lxiii. et lxxv. . .

C. Cyprianum qui in tanto altare absolute affirmat
panem Christum panem et Vinum, prout etiam Melchisedech,
offerendo in ultimo cenae, summe scilicet corpus et sanguinem
Verum obtulisse Deo patri sacrificium, nec aliis sacerdotibus
vice Christi fungentibus, Deo patri in ecclesia Verum et summu
offerre sacrificium. . . Ergo uno testamento et
praesentia realis contra Sacramentarios et Verum
ac plenum sacrificium contra omnes, tam in ultima cenae, tam in